

Lucyna Szadkowska, Wojciech Łonak

Dąbrowa, pow. Namysłów

Informator Archeologiczny : badania 7, 116

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DĄBROWA, pow. Namysłów

Muzeum Śląska Opolskiego

Badania prowadziła dr Lucyjna Szadkowska oraz mgr Wojciech Łonak. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego. Pierwszy sezon badań. Osada kultury wschodniopomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest we wschodniej części wsi, w paśmie wzgórz morenowych porośniętych lasem między drogami Dąbrowa - Starościna i Dąbrowa - Kuźnica. Obszar badań to peryferia wzniesienia zniwelowanego całkowicie przez długoletnią eksploatację piasku. Zniszczeniu uległy cenne obiekty składające się na zabudowę osady wschodniopomorskiej. Zabezpieczono jedynie niewielki fragment paleniska.

Przebadano metodycznie obszar 7,5 ara, gdzie wystąpiły już tylko nieliczne obiekty. W sumie zdołano zarejestrować 8 obiektów w postaci ledwie uchwytnych zarysów domów słupowych z paleniskami. Interesującym jest fakt, że przy słabo zarysowanych wypełniskach domów, jamy słupowe wyznaczające ich kształt posiadały intensywne zabarwienie. Górne partie jam słupowych o średnicy 0,30 m głębokości 0,70 - 0,80 m zawierały warstwę spalenizny o głębokości 0,10 - 0,15 m sugerującą możliwość spalenia budynków. Obserwacje mają dość ścisłe powiązania z odkrytymi elementami zabudowy współczesnej osady kultury wschodniopomorskiej w Kowalowicach powiat Namysłów, odległych od omawianego tu stanowiska około 20 km.

Na przebadanej powierzchni zgrupowanych było 8 budynków tworzących szeregową zabudowę peryferyjnej części osady. Wymiary budynków wahają się w granicach 2 x 3 m do 3,50 x 4 m. Zarysy obiektów nr 3 i 7, wskazują na występowanie śladów belek poziomych / długość 3,50 m, szerokość 0,30 m / przylegających bezpośrednio do narożnikowych jam słupowych. W budynkach nr 2, 4, 5 stwierdzono ponadto resztki palenisk w postaci ciemnozabarwionych jam o średnicy 1 - 1,20 m, nieckowato zagłębionych, zawierających w wypełnisku miał węglowy, popiół i nieliczne ułamki ceramiki.

Ruchomy materiał zabytkowy jest wyjątkowo skromny, gdyż natrafiono jedynie na kilka mało charakterystycznych skorup.

DZBĄDZEK pow. Ostrołęka
Stanowisko 1

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej
Uniwersytetu Warszawskiego.

Badania prowadziła doc dr hab. Krystyna Przewoźna i mgr Bogumiła Rozlachowska/autorka sprawozdania/. Finansował WKZ w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Osada i cmentarzysko z okresu późnolateńskiego kultury przeworskiej oraz ślady osadnictwa paleolitycznego, neolitycznego i późnośredniowiecznego.